

=====
Ref. queixa núm. 050666
=====

Assumpte: incompliment de reglament municipal per a la promoció de l'ús del valencià.

Senyor,

Com sap, vam rebre en esta institució un escrit firmat pel Sr. (...), que va quedar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment exposava els fets i consideracions que tot seguit detallem:

Que l'Ajuntament d'Alboraya, malgrat que en sessió extraordinària del 26 de setembre de 2001 va aprovar el Reglament municipal per a la promoció de l'ús del valencià, l'incomplix sistemàticament, atés que la seua pàgina web (www.alboraya.com) solament pot ser visitada en castellà, i ignora la cooficialitat lingüística instaurada a la Comunitat Valenciana per la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia i la Llei d'ús i ensenyament del valencià en redactar tots els impresos i formularis municipals bàsicament en castellà, com també el propi mitjà de comunicació municipal *El periòdic*.

Que fins i tot la nova retolació viària apareix exclusivament en castellà, per la qual cosa vulnera l'objectiu genèric de desenvolupar i aplicar en l'àmbit d'actuació municipal l'esmentat Reglament municipal per a la promoció de l'ús del valencià.

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li'n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la citada Llei, a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada i per demanar informació suficient sobre la realitat d'estos fets i la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de l'Ajuntament d'Alboraya donava compte del que transcrivim a continuació:

“En primer lloc i tal com indica l'article 5, punt 2 del Reglament municipal per a la promoció de l'ús del valencià en el municipi d'Alboraya, que li adjuntem amb esta carta: “tindran plena eficàcia administrativa i jurídica oficial els documents, impresos i formularis redactats tant en valencià com en castellà.”

Així mateix, tal com continua en l'apartat 3 de l'esmentat article: “als efectes d'agilitar la valencianització de la documentació de tot l'equipament s'haurà d'emprendre, progressivament, la valencianització de tot l'equipament de l'Ajuntament.”

És per això que des de l'Ajuntament d'Alboraya s'està treballant perquè cada vegada siga més estés l'ús del valencià tant parlat com escrit, però tal com indica el citat article de forma progressiva.

En referència al fet que tots els impresos i formularis municipals estan bàsicament en castellà, li adjuntem els impresos de què disposa este Ajuntament a fi que puga comprovar que estan redactats en els dos idiomes oficials, castellà i valencià.

Respecte al mitjà de comunicació municipal *El Periòdic* en ell es redacten tant articles en castellà com articles en valencià. I el que es pretén és que cada vegada siguen més els textos en valencià.

En referència a la retolació viària a efectes de futurs canvis en esta es realitzarà en els dos idiomes oficials o bé exclusivament en valencià.

Així mateixa vull informar que es complix també l'art. 10, punt 3” la promoció i difusió de les activitats municipals, mitjançant anuncis... fullets, catàlegs, publicitat, etc., és faran en valencià.

Documents que s'adjunten:

- Periòdic desembre 2003
- Periòdic març 2004
- Periòdic juny 2005
- Impresos i formularis de l'Ajuntament d'Alboraya
- Fullets divulgatius.”

L'interessat, a qui vam donar trasllat de l'informe rebut, va ratificar íntegrament les al·legacions del seu escrit inicial de queixa i va ressaltar que en el dictamen emés per l'Ajuntament que ens ocupa no es feia cap menció de la pàgina web municipal.

Posteriorment, i tenint en compte que l'Ajuntament d'Alboraya no es pronunciava sobre els continguts, exclusivament en castellà, de la seua pàgina web, vam demanar al consistori una ampliació del seu informe inicial i, concretament, vam demanar informació detallada sobre les previsions existents, si s'escau, per a adaptar els continguts de la pàgina web municipal al règim de cooficialitat lingüística instaurat a la Comunitat Valenciana, de manera que poguera ser visitada en les dues llengües cooficials de la nostra Comunitat, el valencià i el castellà, però no consta l'entrada en esta institució de cap escrit en el sentit indicat, tot i que se li van dirigir tres requeriments en data 20-01-06, 10-03-06 i 20-04-06, i que, malgrat la nostra insistència, eixa Administració no ha complit el deure que la llei li imposa d'auxiliar el Síndic de Greuges en les seues actuacions, amb caràcter prioritari i urgent, segons preveu l'art. 19.1 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, reguladora d'esta institució.

En conseqüència, i davant la descrita actitud que sembla indicar una expressa determinació de no donar resposta a la sol·licitud d'informació que reiteradament li vam dirigir i que manifesta una completa falta de col·laboració amb esta institució, vam

haver de recordar-li que la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, prescriu en l'art. 502.2:

“En les mateixes penes incorrerà l'autoritat o el funcionari públic que obstaculitze la investigació del Defensor del Poble (...) o els òrgans equivalents de les comunitats autònomes, mitjançant la negació o dilatació indeguda de l'enviament dels informes que aquells sol·liciten o si en dificultaren l'accés als expedients o la documentació administrativa necessària per a tal investigació”.

En conseqüència, la falta de resposta a este últim requeriment van donar lloc a l'aplicació de les conseqüències previstes en l'article 24.1 de la Llei 11/1988, que comportaven la publicitat d'esta qüestió, concretament, haurem de donar compte de la seua falta de col·laboració amb esta institució en la secció corresponent del pròxim informe anual que presentem en les Corts Valencianes.

No obstant això anterior, resollem la queixa de referència amb les dades que consten en l'expedient, per la qual cosa li demane que considere els arguments que seguidament li exposem i que són el fonament de la resolució amb què conclouem:

La Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'Autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat Valenciana i, especialment, la recuperació del valencià, definit com “llengua històrica i pròpia del nostre poble”, i d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la

qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 7.4 i .5 de l'Estatut d'Autonomia, en assenyalar que "Caldrà atorgar un especial respecte i protecció a la recuperació del valencià".

La Llei d'ús i ensenyament del valencià no és una altra cosa que el desenvolupament normal de les previsions contingudes en la Constitució espanyola i en l'Estatut d'Autonomia respecte de l'ús de la nostra llengua com l'objectiu últim de recuperar la desigualtat que encara existix respecte de l'altra llengua oficial, el castellà, sense que en cap cas pugua prevaler l'una sobre l'altra.

Cal no oblidar que la publicitat ha esdevingut durant els últims anys un dels mitjans més útils d'interrelació entre l'Administració i els ciutadans. Constituïx un excel·lent mitjà de difusió de les activitats que realitzen els ens i les administracions públiques, i per tant, un instrument fonamental per aconseguir la recuperació social del valencià.

Així doncs, i en el sentit que és missió d'esta institució vetlar pel compliment dels preceptes constitucionals, estatutaris i legislatius citats, són constants les recomanacions del Síndic de Greuges a l'Administració pública valenciana, perquè els impresos, formularis i models oficials que utilitza eixa Administració pública valenciana i els organismes que en depenen, siguen redactats de conformitat amb la legislació vigent respecte d'això, en les dos llengües oficials de la nostra comunitat autònoma. Res no impediex que esta recomanació s'estenga també a la publicitat de les activitats dels ens i les administracions públiques, com també a la retolació viària del municipi i als continguts de la pàgina web municipal.

En definitiva, no hi ha dubte sobre la manifesta obligació de les administracions públiques, tant autonòmiques com locals, d'adequar, des d'un punt de vista lingüístic, les vies o els mitjans de comunicació amb els administrats i facilitar les relacions mútues a través de l'efectiva i real implantació d'un règim de cooficialitat del valencià i del castellà, com estableix tan la Constitució espanyola, l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i la Llei d'ús i ensenyament del valencià. Esta cooficialitat ha de quedar reflectida en totes les manifestacions de l'Administració pública valenciana i bandejar qualsevol forma de discriminació lingüística, ja que el contraria implicaria una vulneració dels drets lingüístics dels valencians i que esta institució no pot deixar d'assenyalar, ja que allò que ha d'orientar a tots els poders públics, autonòmics i locals, és salvaguardar la llibertat d'opció lingüística i impulsar l'ús del valencià en totes les esferes socials per a restablir un equilibri sociolingüístic entre el castellà i el valencià, sense que pugua prevaler una llengua sobre una altra.

La legislació vigent quant a la cooficialitat lingüística instaurada a la Comunitat Valenciana no exigix cap interpretació, i no pot acceptar-se que, després de més de 20 anys de la promulgació de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, l'Ajuntament d'Alboraya no haja adaptat les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística vigent, i que la seua pàgina web no pugua ser visitada en valencià i en castellà.

Tenint en compte tot el que hem dit més amunt, recomanem a l'Ajuntament d'Alboraya que complisca el règim de cooficialitat lingüística instaurat a la Comunitat Valenciana, tant en impresos, formularis, diaris d'informació municipal, com també en la futura retolació viària de la ciutat.

Així mateix, li recomanem que adopte totes les mesures ordinàries i extraordinàries i fins i tot pressupostàries que siguen necessàries per a adaptar els continguts de la seua pàgina web de manera que puga ser visitada en les llengües oficials de la Comunitat Valenciana.

De conformitat amb el que preveu l'article 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1988, de 26 de desembre, li agraiem que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste si accepta o no la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement, li fem saber, igualment, que, a partir del mes següent a la data en què s'ha dictat esta resolució, la inserirem en la pàgina web de la institució.

Agraïm la seua col·laboració i la remissió del que li hem sol·licitat.

Atentament,

Emilia Caballero Álvarez
Síndica de Greuges e.f. de la Comunitat Valenciana